

[Henry Christensen.]

skattebetaling, så vidt jeg hidtil har kunnet forstå det, og også dette vil yderligere reducere dets betydning.

Opgaven må jo nu være, at vi i folketingsudvalget kommer til at se på og undersøge de forskellige muligheder og de forskellige virkninger, inden vi vil være i stand til at tage endelig stilling til, ikke om det er de vises sten, finansministeren har fundet, for det mener jeg ikke det er, men om det er den viseste vej, man har været i stand til at anvise; det bliver nok det problem, vi kommer til at se på.

Haunstrup Clemmensen: Kildeskatteudvalget afgav en betænkning den 13. marts i år, og den socialdemokratiske ordfører citerede passager fra denne udvalgsbetænkning, men var, sin vane tro, så ualmindelig taktfuld og elskværdig at ophøre med at citere på det tidspunkt, da der måske var mest brug for at fortsætte, idet der efter at have været talt om, at man i udvalget ønskede en rimelig balance mellem de forskellige grupper af skatteydere og særlig hensyntagen til dem, der havde haft ekstraordinært store indkomster på det pågældende tidspunkt, og så fortsættes der:

„Ministeren har over for udvalget givet tilsagn om at søge lovforslag herom gennemført snarest muligt.“

Altså ikke blot tilsagn om at fremsætte lovforslag, men tilsagn om at gøre det på en sådan måde, at lovforslag herom gennemføres snarest muligt. Vi finder det ikke alt for overvældende hensynsfuldt, at man først 2 måneder efter denne erklæring over for kildeskatteudvalget, optaget i betænkningen, fremsætter lovforslag og gør det på et så sent tidspunkt, at der ikke er nogen saglig mulighed for at gennemdrøfte de mange og ofte temmelig indviklede problemer, som dette lovforslag vedrører.

Vi havde fundet det langt mere hensynsfuldt, hvis lovforslaget var blevet fremsat langt tidligere, således at det kunne have været gennemført i indeværende samling. Vi vil derfor gerne henstille, at udvalgsarbejdet nu straks kommer i gang, og vi er fra vor side rede til, på tilsvarende måde som i andet udvalgsarbejde ved tidligere lejligheder, også i folketingets sommerferie at arbejde med disse problemer; vi har et

hensyn at vise over for borgerne og over for de kommunale myndigheder, der skal administrere denne lovgivning. Det vil være så meget desto mere nødvendigt at fremme udvalgsarbejdet, som man vel har lov til at sige, at lovforslaget på adskillige områder bærer præg af at være kommet til verden i temmelig stor hast, og at et og andet spørgsmål i hvert fald tilsyneladende ikke har været færdigbearbejdet fra forslagsstillerens side.

Vi vil gerne have lov til at fremhæve, at det konservative folkeparti stadig har understreget, at den skattefradragsret, der har været gældende for den hidtidige beskatning, har haft sine fortrin, og sine betydelige fortrin. Da valgets udfald den 22. november i fjor imidlertid medførte, at skattefradragsretten ikke kunne bevares fremover, henstillede vi indtrængende af saglige grunde, at man ventede med at gennemføre denne ændring, som vi altså ikke principielt er tilhængere af, til den 1. januar 1969, når kildeskatteordningen alligevel skal træde i kraft.

Nu er forholdet det, at der altså her skal gennemføres en række overgangsordninger; derefter skal der for indtjening i kalenderåret 1968 også gennemføres en række formentlig andre overgangsordninger, således at man ikke kan have en ekstraordinær stor indkomst i 1968 og så fra den 1. januar 1969 begynde at betale kildeskat af den forventede indkomst i 1969. Det havde efter vor opfattelse været sagligt langt rigtigere, at man havde fået én overgangsdato for disse ændringer i stedet for nu to.

Vi vil også gerne i fortsættelse af det, der allerede er sagt af venstres ordfører i denne sag, understrege, at så vidt vi kan se, tages der i dette lovforslag intet hensyn til den skat, der betales i første halvår 1968, altså halvdelen af beskatningen for den indkomst, der normalt er indtjent i kalenderåret 1966. Også her mener vi der er en mangel, en alvorlig mangel, og vi vil gerne spørge ministeren, hvorfor dette ikke er medtaget under det arbejde, der åbenbart må have ligget forud for lovforslagets fremsættelse.

I det hele taget må man vel have lov til at sige i al stilfærdighed, at der var næppe nogen enevoldskonges minister, der ville optræde mere hensynsløst over for